

SŁOWO WSTĘPNE

W ostatnich latach wrażliwość ekologiczna społeczeństwa wyraźnie wzrosła. Wraz z nią wzrosła świadomość wzajemnej zależności przyrody żywej i nieożywionej. Tym samym wzrosła odpowiedzialność za środowisko, w którym spędzamy całe nasze życie - zależne od jego jakości.

Konstrukcje inżynierskie, choć są ekologiczne, czyli w pełni dostosowane do środowiska i jego ekosystemów nie są wystarczające do ochrony zdrowia i życia człowieka i ochrony jego mienia. Ochrona terenów przed nadmiarem wód, szczególnie wód powodziowych, i koryt rzecznych przed erozją denną i brzegową, polegała, w ostatnim stuleciu, na regulacji cieków wodnych. Pomimo zasadności celu, ciek wodny sprowadzono w ten sposób w większości przypadków do roli kanałów odpływowych. Zubożone zostało środowisko życia biologicznego wód. Zrujnowane zostały wartości walorów krajobrazowych dolin rzecznych.

Zabudowa techniczna kamienna, betonowa i żelbetowa stosowana w budownictwie wodnym i ziemnym, nie spełniła swojej roli ochronnej w maju i czerwcu 2010 r., gdy terytorium kraju pokryły wody określone mianem wód stulecia czy tysiąclecia.

Praw natury nie da się nie przestrzegać. Nie można nie znać podstawowych praw fizyki, chemii i biologii, które są opoką dla środowiska naturalnego i nie można próbować dostosować tych praw do wymogów życia współczesnego. Człowiek, który jest jednym z elementów składowych środowiska przyrodniczego, jest tym prawom podporządkowany w sposób naturalny - zawsze kierował się prawami przyrody, które zawsze będą wyznaczały człowiekowi granice jego działalności.

Naturalne zjawisko jakim była w 2010 roku powódź, jest szczególnym przykładem wpływu praw natury na decyzje człowieka.

Książka „Powódź 2010 - przyczyny i skutki” stanowi uzupełnienie literatury teoretycznej oraz literatury dokumentującej zasady i metody reagowania organów administracji rządowej i samorządowej podczas klęsk żywiołowych, spowodowanych przez wody powodziowe.

Obecnie integracja szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego, programów ochrony środowiska, planów gospodarki odpadami, strategii rozwoju województw - jest istotniejsza niż dawniej. Stanowi narzędzie, które służy do podejmowania właściwych decyzji lokalizacyjnych.

dr inż. Ewa J. Lipińska